

v prípade, že sa ho výslovne nevzdal, prichodí mu dovolená aj vtedy, keď ju nežiadal, sú nemiestne, lebo zamestnancovi je ponechané na vôľu, či si chce dovolenú vybrať, zamestnávateľ nie je povinný, aby mu ju ponúkal a vnucoval; zamestnanec stráca nárok na dovolenú, ak neuplatní svoje právo na ňu v tom ktorom služebnom roku, a v takomto prípade nemôže miesto dovolenej takto nevyužitej žiadať ani peňažitú náhradu za ňu, ako to Najvyšší súd vyslovil a odôvodnil v rozhodnutí Sb. n. s. č. 11163, na dôvody ktorého sa tu k vôli stručnosti poukazuje. V napadnutom rozsudku nebolo však zistené, že sa žalobník domáhal v tom ktorom služebnom roku dovolenej a rozsudok odvolacieho súdu nie je napadnutý pre kusosť skutkového stavu v tomto smere spôsobom vyhovujúcim predpisom § 534 Osp., keďže v dovolacej žiadosti tvrdí žalobník len, že m ô ž e byť dokázané, že viackrát žiadal dovolenú.

Čís. 16249.

Proti usneseniu, ktorým rekurzny súd odmietol opravný prostriedok, podaný v menšinovom jazyku (čl. 4, odst. 3, vl. nar. č. 17/1926 Sb. z. a n.), je ďalší opravný prostriedok neprípustný, akby bol neprípustný, keby rekurzny súd bol rozhodol o opravnom prostriedku ako jazykove nezávadnom. *)

(Rozh. z 25. mája 1937, R IV 209/37.)

Rekurzný súd v exekučnej veci odmietol podľa čl. 4, odst. 3, vl. nar. č. 17/1926 Sb. z. a n. rekurz podaný v menšinovom jazyku.

Najvyšší súd rekurz proti tomuto usneseniu odmietol z týchto

d ô v o d o v:

Napadnuté usnesenie — ktorým v smysle čl. 4, odst. 3, vl. nariadenia č. 17/1926 Sb. z. a n. odmietnutý bol sťažovateľov rekurz proti dražobnému oznámeniu a dražobným podmienkam — nie je rozhodnutím o jazykovom spore, ktoré by ostatne podľa § 7 jazykového zákona č. 122/1920 Sb. z. a n. a čl. 96 (1) cit. vl. nariadenia patrilo na porad administratívny, ale rekurzny súd riešil ním jazykovú otázku len v dôvodoch ako otázku prejudiciálnu. Poradom súdnych stolíc môže toto usnesenie prísť v úvahu iba ako procesné, do oboru súdnej judikatúry spadajúce rozhodnutie. I keď toto procesné rozhodnutie je závislé na riešení jazykovej otázky ako otázky prejudiciálnej, mohla by sa vyššia stolica touto len prejudiciálnou otázkou vecne zaoberať iba vtedy, keby vo veci, v ktorej táto prejudiciálna otázka vznikla, bol prípustný ďalší opravný prostriedok. V súdenom prípade nie je však tomu tak, lebo usnesenie, obsahujúce dražebné oznámenie a dražebné podmienky, nepatrí medzi usnesenia, proti ktorým bol by podľa § 40 zák. čl. LIV:1912 prípustný ďalší rekurz na Najvyšší súd.

*) Porov.: Sb. n. s. č. 8165.